

як Національний заслужений академічний ансамбль танцю України ім. Вірського, поєднують традиційні танці з елементами сучасного мистецтва, популяризуючи українську культуру на світовій арені. Багато сучасних хореографічних постановок, оснований на фольклорі, висвітлюють важливі соціальні або політичні теми. Фольклор стає основою для роздумів над такими питаннями, як війна, глобалізація, національна пам'ять або екологічні проблеми, дозволяючи за допомогою танцю створювати потужні художні меседжі. Сьогодні багато хореографів і танцювальних колективів експериментують з фольклором. Фольклор у хореографії виступає не лише естетичною, а й ідентифікаційною основою. Сучасні колективи й окремі хореографи шукають способи переосмислення національних традицій, щоб передати їх сучасній аудиторії, але при цьому не втратити культурну автентичність. У цьому контексті важливо, щоб народні елементи не стали лише поверхневим декором, а зберігали свою глибину і змістовність. Один із прикладів — колектив *DakhaBrakha*, який поєднує традиційні українські мелодії та елементи з сучасними ритмами і рухами. Їхній виступ — це синтез етнічної музики з сучасними перформативними елементами, що робить фольклор актуальним і живим. Синтез фольклору та сучасної хореографії виходить за межі окремих націй. Багато сучасних хореографів використовують елементи фольклору різних народів, створюючи інтернаціональні хореографічні твори. Це сприяє культурному обміну та взаємозбагаченню різних традицій. Нині в хореографії відбувається активний міжкультурний обмін, коли елементи фольклору різних народів інтегруються в сучасні танцювальні практики. Це не лише дозволяє популяризувати етнічні традиції в глобальному культурному просторі, а й сприяє створенню нових форм мистецтва, у яких зливаються різні культурні ідентичності. Синтез фольклору і сучасної хореографії є важливим інструментом для як збереження національної спадщини, так і розвитку нових художніх форм. Цей процес дозволяє сучасним танцювальним митцям відкривати нові виміри творчості, зберігаючи зв'язок із традиціями, але водночас й виходячи за межі звичних культурних рамок.

I. Макарова

РЕКВІЗИТ ЯК ОБРАЗНА ОДИНИЦЯ В ХОРЕОГРАФІЧНОМУ ТВОРІ

I. Makarova

PROP AS A FIGURATIVE UNIT IN A CHOREOGRAPHIC WORK

Сучасне хореографічне мистецтво є одним з найбільш динамічних культурних феноменів. Сукупність різних танцювальних напрямів, пластичних образів, що виникають у процесі експериментального пошуку, а також синтез культурних практик та концепцій, є мовою висловлювань відчуттів балетмейстера в певний проміжок часу. Сислове забарвлення хореографічного твору тісно пов'язане з хореографічним образом і стає актуальним вже на початковому етапі композиції та драматургії хореографічного твору. Щоб хореографічний твір мав на сцені найбільш повне та яскраве втілення, балетмейстер може вдаватися до використання додаткових виразливих засобів, один з них є реквізит.

Реквізит — це предмети, що використовуються виконавцями для вдосконалення дієвої картинки. Такими предметами можуть бути різноманітні аксесуари, що доповнюють сценічний костюм актора, або дрібні речі побуту чи меблі.

Додавання реквізитів у хореографічний твір може посилити конкретні сценічні завдання, що виходять із дії, сюжету, ідеї твору та наскрізної лінії образу, а також це може стати своєрідним містком зрозумілості між виконавцями та глядачем. Реквізит може виступати як допоміжна деталь і відігравати другорядну роль для створення враження, так і використовуватись як центральний об'єкт і виконувати в хореографічній композиції функцію джерела конфлікту.

За своєю сутністю, реквізити поділяються на справжні (лавки, подушки, музичні інструменти, хустки тощо) та бутафорські (дерева, каміни, смолоскипи, квіти, солодощі тощо). Також треба зазначити, що з функціональної точки зору реквізит ділиться на стаціонарний і мобільний. Стаціонарний реквізит найчастіше визначає зміст танцю чи місце дії, а мобільний реквізит, з яким безпосередньо взаємодіють танцівники, — алегоричний або символічний підтекст ідеї хореографічного твору.

Багатофункціональні реквізити дозволяють танцівникові здійснювати з ним максимальну кількість образних просторових рухів, виглядати на сцені завжди по-різному за допомогою своєї мобільності та викликати численні асоціації, створюючи гру смислових відтінків.

У сучасних хореографічних постановках речі та предмети допомагають створювати нову логіку прочитання пластичної дії. Маніпуляції танцюриста з предметом можуть сприйматись як аналог душевних якостей або психологічних колізій. Танець з предметом допомагає візуально виразити внутрішні монологи, розумові процеси людини, які зазвичай приховані від сторонніх очей.

Використання побутових речей та предметів у хореографічних постановках є невід'ємним компонентом сучасної постановки. Реквізітам у сучасній хореографії надається велике образно-смісловне звучання, і за допомогою однієї й тієї ж речі створюються нові значення, у яких може ховатись код до розуміння глибини балетмейстерського задуму.

Отже, у хореографічному творі інформація шифрується і «живиться» через візуальні образи й має певні «мовну» систему та методики, за допомогою яких здійснюється зв'язок між творцем твору та його глядачем.

І. Мостова, О. Іваницький

ОСОБЛИВОСТІ ПРОСУВАННЯ ХОРЕОГРАФІЧНОГО ПРОЄКТУ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

І. Mostova, O. Ivanytskyi

FEATURES OF PROMOTING A CHOREOGRAPHIC PROJECT ON SOCIAL NETWORKS

Нині рекламний ринок розвивається відповідно до сучасних економічних вимог. Продюсування хореографічного проєкту має свої особливості, хоча і реалізовується за загально визначеними принципами побудови рекламної кампанії. Одним з важливих компонентів реклами хореографічного проєкту на сучасному ринку послуг виступає використання соціальних мереж та інтернет-платформ. Сучасні хореографи можуть використовувати для просування власних хореографічних творів, освітніх послуг у галузі хореографічного мистецтва, перформансів та інших творчих задумів такі соціальні мережі, як YouTube, Instagram, Facebook, TikTok тощо.